

принципи відображають морально-етичні принципи суспільства і відносини міжлюдьми, обов'язки перед вчителями, колегами і студентами, принципи не заподіяння шкоди та милосердя, турботи і поваги, необхідності особистого вдосконалення.

Клятва Гіппократа не могла побачити нас незмінними. Однак майже 25 століть поспіль ця присяга об'єднує лікарів, та її слід сприймати як своєрідний моральний кодекс.

УДК 378.147:[37.011.3-051:811

Трофименко А. О.

**Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка,
Кам'янець-Подільський, Україна**

**ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ВАЖЛИВОГО ФАКТОРА ЯКОСТІ
ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ
ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА»**

Вивчення іноземної мови є невід'ємною складовою змісту вищої професійної освіти і одним із значущих умов входження особистості в сферу культури. У зв'язку з цим традиційне сприйняття сукупності «знань», «умінь», «навичок» в якості очікуваного освітнього результату не є основним. Рівень сформованості іншомовної професійної комунікативної компетентності, що виражає результат вищої професійної освіти, на відміну від «знанневого» підходу забезпечує готовність випускників вузу різних спеціальностей застосувати отримані знання на практиці і бути конкурентоспроможними на ринку праці відповідно до зростаючих вимог суспільства і професійного середовища.

Тому розвиток рівня сформованості іншомовної професійної комунікативної компетентності передбачає не тільки засвоєння знань, а й розвиток способів іншомовної: діяльності, що мають ціннісно-орієнтований характер, формування таких особистісних якостей, необхідних для здійснення успішного професійно-орієнтованого спілкування, як емпатія, толерантність, трансперсональної.

Ключові слова: мобільність студентів, іншомовна професійна комунікативна компетентність, професійна освіта, міжнародна мобільність студентів, професійно-орієнтоване спілкування

Міжнародна мобільність студентів і майбутніх випускників виступає не тільки як індикатор їх суб'єктивної активності в освоєнні професії, а й як один із суттєвих показників міжнародної акредитації вузівських програм, суттєвим фактором зростання престижу вузу, його рейтингу на світовому ринку освітніх послуг. Конкурентоспроможність випускників багато в чому визначає і конкурентоспроможність самих вузів, пред'являючи підвищені вимоги до організації процесу професійно-орієнтованої підготовки студентів, в тому числі і в процесі вивчення іноземної мови.

Під міжнародною мобільністю студентів і випускників вузу ми розуміємо нормативно-правову, соціальну і професійну можливість їх успішної взаємодії, вільного пересування і повсюдного проживання в полікультурному просторі, професійно-особистісну готовність до соціокультурного та професійно-орієнтованого спілкування з фахівцями інших країн, прояву толерантності, емпатії, здатності реалізовувати набір професійних компетенцій в діяльності, бути конкурентноспроможними на ринку праці, успішно встановлювати контакт з носіями мови, не зазнаючи труднощів в процесі комунікації з представниками іншого соціуму, мати доступ до різноманіття світової культури і науки, до отримання професійної освіти, діючи в режимі вторинної мовної особистості.

Дані проблеми, заломлюючись через контекст глобалізації та культурної динаміки, передбачають формування у сучасного випускника вузу здатності орієнтуватися в світовому професійному просторі. Таким чином, міжкультурна комунікація є одним із засобів, що забезпечує досягнення цієї мети. Міжкультурна комунікація - це взаємодія представників різних культур. Розвиток міжкультурної комунікативної компетентності дозволить розуміти погляди, думки, звичаї і традиції представників іншої культури, коригувати свою поведінку, долати конфлікти в процесі комунікації, визнавати право на існування різних цінностей і норм поведінки.

У зв'язку з цим розвиток міжкультурної комунікативної компетентності студентів вузу створює основу для професійної мобільності, підготовки студентів і випускників вищого навчального закладу до швидко мінливих умов життя, залучає майбутніх фахівців до стандартів світових досягнень, збільшує можливості професійної самореалізації на основі комунікативності і толерантності, стає необхідною умовою професійного розвитку сучасного фахівця.

У контексті даного дослідження під «входженням студентів і випускників вузу в полікультурний освітній простір» ми розуміємо складний і багатоаспектний процес морально-цивільної, професійної, соціально-побутової та культурної взаємодії українських студентів і випускників з фахівцями інших країн, який зумовлює розвиток планетарної свідомості, залучення до культури і науковим досягненням інших народів, повага до національних традицій, формування бажань і умінь жити в світі в багатонаціональному середовищі. А також реалізацію і вдосконалення рівня сформованості іншомовної професійної комунікативної компетентності в сукупності базових (ключових) компетенцій її складових: лінгвістичної, дискурсивної, стратегічної, соціокультурної, соціальної (прагматичної), лінгвопрофесійної, соціально-інформаційної, соціально-політичної, персональної (особистісної, індивідуальної).

Комунікація є змістовним і складним процесом, який включає в себе численні повідомлення, що посилаються безліччю способів. Для даного дослідження, предметом якого є розвиток іншомовної професійної комунікативної компетентності студентів вузу, необхідність подолання конфліктів, нерозуміння і перешкод в процесі іншомовного професійно-орієнтованого спілкування, регулювання емоцій, толерантність, емпатія, асертивність, повагу соціокультурних відмінностей розглядається як особливо актуальне умова успішного міжкультурного спілкування в полікультурному просторі.

В умовах «інокультурного середовища» в процесі розвитку іншомовної професійної комунікативної компетентності у студента формуються риси вторинної мовної особистості, що роблять його здатним бути ефективним

учасником міжкультурної комунікації. Розвиток іншомовної професійної комунікативної компетентності студентів вузу з метою здійснення успішної міжкультурної комунікації і є стратегічною метою навчання іноземної мови. Реалізувати цю мету - значить розвинути у фахівця здатність до спілкування в «параметрах» текстової діяльності. Таке розуміння кінцевого результату навчання найприроднішим чином пов'язане з необхідністю не тільки розвивати у студента вміння користуватися відповідною іншомовною «технікою», а й колосальною позамовною інформацією, необхідною для адекватного спілкування і взаєморозуміння на міжкультурному рівні, а також розвивати в ньому такі якості, які дозволяють здійснювати безпосереднє і опосередковане спілкування з представниками інших культур.

ЛІТЕРАТУРА

1. Hutmacher Walo. Key competencies for Europe. Report of the Symposium Berne, Switzerland 27-30 March, Council for Cultural Cooperation (CDCC) a Second B. Education for Europe. Strasburg, 1997. P. 11.
2. Johns, A. M. (2012) The History of English for Specific Purposes Research, in The Handbook of English for Specific Purposes (eds B. Paltridge and S. Starfield), John Wiley & Sons, Ltd, Chichester, UK. doi: 10.1002/9781118339855.ch.
3. Pisarenko, V. (2017). Teaching a Foreign Language Using Videos. Social Sciences, 6(4), 125. MDPI AG. Retrieved from <http://dx.doi.org/10.3390/socsci6040125>.
4. Wiebe G. (2015) Edmodo teaching history. Retrieved from: <http://teachinghistory.org/digital-classroom/tech-for-teachers/25425>.

УДК 811.161.1: 81`243: 378.661

Тукова Т.В., Козуб Г.М.

Полтавський державний медичний університет,
Полтава, Україна

ЛІНГВОПРОГНОСТИКА АКЦЕНТОЛОГІЧНОЇ СПЕЦИФІКИ ДІЄСЛІВНОГО ПРЕТЕРІТУ В АУДИТОРІЇ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

У статті розглядаються особливості російської акцентологічної системи у сфері форм минулого часу дієслів, необхідні для відпрацювання навичок літературної вимови у спеціальному середовищі. Показана необхідність бачення системних особливостей російського наголосу, тісно пов'язаного з граматичною специфікою російської мови. Продемонстровано складні випадки засвоєння нормативних форм наголосу у родових формах претеритних форм дієслова, пов'язаних з рухливістю та різномісністю акцентологічних характеристик російської мови.

Ключові слова: *наголос, рухливість, різномісність, дієслово, граматична форма, акцентологічна норма.*

The article considers the features of the n accentological system in the field of past tense forms of verbs, necessary for practicing the skills of literary pronunciation in a special environment. The need to see the systemic features of the Russian accent, closely related to the grammatical specifics of the Russian language, is shown. Difficult cases of mastering the normative forms of stress in the generic forms of preterite forms of the verb, related to the mobility and diversity of accentual characteristics of the Russian language, are demonstrated.

Key words: *stress, mobility, ambiguity, verb, grammatical form, accentual norm.*